TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 21. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Kopējais muitas tarifs — Muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi — Izvešana pārstrādei — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 148. panta c) punkts — Atļaujas piešķiršana — Saimnieciskie nosacījumi — Kopienas pārstrādātāju būtisku interešu smagas aizskaršanas neesamība — "Kopienas pārstrādātāju" jēdziens

Lieta C-4/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 19. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 12. janvārī, tiesvedībā

Staatssecretaris van Financiën

pret

Argos Supply Trading BV .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente),

ģenerāladvokāts H. Saugmandsgors Ē [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 13. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Argos Supply Trading BV* vārdā – *J. A. G. Winkels* un *O. R. L. Gemin*, *belastingadviseurs*,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *B. Koopman*, pārstāves,

— Grieķijas valdības vārdā – *K. Nasopoulou* un *K. Karavasili*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *L. Grønfeldt*, kā arī *H. Kranenborg* un *A. Lewis*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 7. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 148. panta c) punktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1999, L 302, 19. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss").

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Staatssecretaris van Financiën* (valsts sekretārs finanšu lietās, Nīderlande) un *Argos Supply Trading BV* (turpmāk tekstā – "*Argos*") saistībā ar Nīderlandes muitas iestāžu atteikumu piešķirt atļauju piemērot procedūru "izvešana pārstrādei", ko iesniegusi šī sabiedrība.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EEK) Nr. 2473/86

3 Padomes 1986. gada 24. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2473/86 par pagaidu ievešanas [izvešanas pārstrādei] režīma atvieglojumiem un standarta apmaiņas sistēmu (OV 1986, L 212, 1. lpp.) bija paredzēti muitas procedūrai "izvešana pārstrādei" piemērojamie noteikumi līdz Muitas kodeksa stāšanās spēkā brīdim. Šīs regulas preambulas pirmajā apsvērumā ir noteikts:

"tā kā starptautiskās darba dalīšanas ietvaros daudzi Kopienas uzņēmumi izmanto procedūru "izvešana pārstrādei", proti, preču eksportu, lai pēc pārstrādes, apstrādes vai labošanas tās reimportētu; tā kā šīs procedūras izmantošana tiek pamatota ar saimnieciska un tehniska rakstura iemesliem."

Muitas kodekss

4 Kopš 2016. gada 1. maija Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp., un labojums – OV 2013, L 287, 90. lpp.), aizstāja Muitas kodeksu. Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktu rašanās datumu, Muitas kodekss paliek piemērojams šai lietai.

5 Muitas kodeksa preambulas trešajā un ceturtajā apsvērumā ir noteikts:

"ņemot vērā to, ka Kodeksā, kura pamatā ir iekšējā tirgus princips, ir jābūt iekļautiem vispārīgajiem noteikumiem un procedūrām, kas nodrošina Kopienas līmenī pieņemto tarifa un citu pasākumu īstenošanu sakarā ar preču tirdzniecību starp Kopienu un trešām valstīm; tā kā tam cita starpā ir jānosaka kopējās lauksaimniecības un tirdzniecības politikas pasākumu īstenošana, ievērojot šo kopējo politiku prasības;

tā kā būtu ieteicams noteikt, ka šis Kodekss ir piemērojams, neskarot spēkā esošos īpašos noteikumus citās jomās; tā kā šādi īpaši noteikumi var pastāvēt vai tikt ieviesti sakarā ar noteikumiem, kas cita starpā attiecas uz lauksaimniecību, statistiku, tirdzniecības politiku vai pašu resursiem."

6 Muitas kodeksa 84. pantā ir noteikts, ka jēdziens "muitas procedūra ar saimniecisku nozīmi", kas tika izmantots šī kodeksa 85.–90. pantā, ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas arī uz pārstrādi muitas kontrolē un izvešanu pārstrādei.

7 Atbilstoši šī kodeksa 85. pantam, lai izmantotu kādu muitas procedūru ar saimniecisku nozīmi, ir vajadzīga muitas dienestu izdota atļauja.

8 Tā paša kodeksa 133. pantā ir noteikts:

"Atļauju [pārstrādei muitas kontrolē] izsniedz:

[..]

e) ja ir izpildīti procedūras nosacījumi, kas palīdz radīt vai saglabāt kādu pārstrādes nozari [Savienībā], nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā (saimnieciskie nosacījumi) [..]."

9 Muitas kodeksa 145. pantā ir paredzēts:

"1. Procedūra "izvešana pārstrādei" [..] atļauj Kopienas preces uz laiku izvest no Kopienas muitas teritorijas apstrādei un tajā iegūtos produktus laist brīvā apgrozībā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

[..]

3. Izmantotas šādas definīcijas:

a) "pagaidām izvedamās preces" nozīmē preces, kas nodotas procedūrā "izvešana pārstrādei";

b) "pārstrādes darbības" nozīmē 114. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā minētās darbības;

c) "kompensācijas produkti" nozīmē visus produktus, kas iegūti pārstrādes darbībās;

[..]."

10 Šī kodeksa 148. pantā ir noteikts:

"Atļauju [izvešanai pārstrādei] dod vienīgi:

[..]

c) ja atļauja izmantot procedūru "izvešana pārstrādei" nenodara nopietnu kaitējumu Kopienas pārstrādātāju būtiskajām interesēm (saimnieciskie nosacījumi)."

11 Minētā kodeksa 151. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem, kas paredzēts 145. pantā, nosaka, atskaitot no ievedmuitas nodokļu summas, kas piemērojama kompensācijas produktiem, kurus laiž brīvā apgrozībā, tādu ievedmuitas nodokļu summu, kas tajā pašā dienā būtu piemērojama pagaidām izvedamām precēm, ja tās ievestu Kopienas muitas teritorijā no valsts, kurā veikta to pārstrāde vai pēdējā pārstrādes darbība".

Piemērošanas regula

12 Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.), ar 2016. gada 1. maiju tika atcelta ar Komisijas 2016. gada 1. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2016/481 (OV 2016, L 87, 24. lpp.). Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktu rašanās datumu, Regula Nr. 2454/93, kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 4. maija Regulu (EK) Nr. 993/2001 (OV 2001, L 141, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "piemērošanas regula"), joprojām paliek piemērojama šajā lietā.

13 Piemērošanas regulas III sadaļas ar nosaukumu "Muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi" 6. nodaļa attiecas uz izvešanas pārstrādei procedūru. Šīs regulas 585. pantā, kas ir ietverts šajā nodaļā, ir noteikts:

"1. Izņemot gadījumus, kad ir liecības par pretējo, Kopienas pārstrādātāju būtiskās intereses nav uzskatāmas par smagi aizskartām.

[..]"

Kombinētā nomenklatūra

14 Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.), kura grozīta ar Komisijas 2007. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1214/2007 (OV 2007, L 286, 1. lpp.), ietver 22. nodaļu ar nosaukumu "Dzērieni, alkoholiski šķidrumi un etiķis". Šī nodaļa tostarp ietver apakšpozīciju 2207 10 00 "Nedenaturēts etilspirts ar spirta tilpumkoncentrāciju 80 tilp. % vai vairāk". Uz šajā pozīcijā klasificētajām precēm attiecas muitas nodoklis EUR 19,2 par hektolitru, kas atbilst 40 % *ad valorem* aplikšanai ar nodokli.

15 Apakšpozīcija 3824 90 97 "Citādi" ietilpst šīs kombinētās nomenklatūras 38. nodaļā ar nosaukumu "Jaukti ķīmiskie produkti". Muitas nodokļi, kas piemērojami šajā apakšpozīcijā paredzētajām precēm, atbilst 6,5 % *ad valorem*.

16 Saskaņā ar apakšpozīcijām no 2710 11 25 līdz 2710 11 90, kas ietvertas minētās kombinētās nomenklatūras 27. nodaļā "Minerālais kurināmais, minerāleļļas un to pārtvaices produkti; bitumenvielas; minerālvaski", uz visām precēm, kas atbilst formulējumam "benzīns", attiecas 4,7 % *ad valorem* aplikšana ar nodokli.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

17 2008. gada 30. jūnijā *Argos* iesniedza Nīderlandes muitas iestādēm lūgumu atbilstoši Muitas kodeksa 85. pantam, lai tai tiktu izsniegta atļauja izvešanai pārstrādei. Šī sabiedrība plānoja piemērot šo procedūru Kopienas izcelsmes benzīnam, ko paredzēts eksportēt, lai to sajauktu ar trešo valstu izcelsmes bioetanolu, kas nav laists brīvā apgrozībā Savienībā. Šīs sajaukšanas, kuru veido aptuveni 15 benzīna vienību un 85 bioetanola vienību attiecība, rezultātā *Argos* iegūtu etanolu 85 (turpmāk tekstā – "E 85") – biodegvielu, kas izmantojama dažos tā sauktos "pielāgojamai degvielai" pielāgotos transportlīdzekļos.

18 Saskaņā ar šo lūgumu *Argos* plānoja veikt minēto sajaukšanu atklātā jūrā. Benzīns un bioetanols Nīderlandes ostā tiktu iekrauti kuģī divos atsevišķos nodalījumos, kurus šķir starpsiena. Pēc minētā kuģa aprīkošanas, tiklīdz tas ir ārpus Savienības teritoriālajiem ūdeņiem, šis nodalījums tiktu noņemts, ļaujot abām vielām sajaukties, viļņiem šo procesu stimulējot. Pēc tam kuģis atgrieztos atpakaļ Nīderlandē.

19 Šādi iegūtais E 85 tad tiktu deklarēts muitā laišanai brīvā apgrozībā Savienībā, piemērojot šim produktam atbilstošo muitas nodokli 6,5 % *ad valorem*. Šajā ziņā muitas procedūras "izvešana pārstrādei" piemērošana ļautu *Argos* izmantot šī nodokļa samazinājumu, atskaitot summu, kas ir vienāda ar muitas nodokli (4,7 % likme *ad valorem*), kurš tajā pašā datumā būtu piemērojams Kopienas izcelsmes benzīnam, ja tas tiktu importēts un laists brīvā apgrozībā Savienībā no izcelsmes vietas, kurā tas ir ticis sajaukts.

20 Nīderlandes muitas iestādes nosūtīja *Argos* lūgumu Eiropas Komisijai, lai tā pārbauda, vai bija izpildīti ekonomiskie nosacījumi, kādiem Muitas kodeksa 148. panta c) punkts pakļauj atļaujas izmantot izvešanas pārstrādei režīmu piešķiršanu. Pēc tam Komisija lūdza Muitas kodeksa komitejas (turpmāk tekstā – "komiteja") viedokli par šo lūgumu.

21 Komiteja uzskatīja, ka ir jāatsaka *Argos* procedūras "izvešana pārstrādei" izmantošana, pamatojoties uz to, ka visi nosacījumi nav izpildīti. Tā balstīja savu lēmumu uz argumentiem, kādus Komisija bija izklāstījusi komitejas sanāksmē, kas notika 2009. gada 11. novembrī. Minētajā sanāksmē šī iestāde apgalvoja, ka E 85 imports lielā apmērā Savienībā nopietni ietekmētu Kopienas bioetanola ražotāju būtiskas intereses. Patiesībā importētais E 85 tieši konkurēja ar Kopienas bioetanolu, jo bioetanols ir E 85 galvenā sastāvdaļa. Tomēr saskaņā ar Komisijas teikto Kopienas bioetanola rūpniecība saskārās ar situāciju, kad bija jaudas pārpalikums.

22 Ar 2010. gada 13. aprīļa lēmumu Nīderlandes muitas iestādes, atsaucoties uz šiem argumentiem, noraidīja *Rechtbank Haarlem* (Hārlemas tiesa, Nīderlande), kura tās prasību neapmierināja.

23 *Argos* iesniedza apelācijas sūdzību par šo *Rechtbank Haarlem* (Hārlemas tiesa) nolēmumu *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa, Nīderlande). Ar 2013. gada 3. oktobra lēmumu šī pēdējā minētā tiesa atcēla pirmās instances lēmumu, tostarp uzskatot, ka, lai noskaidrotu, vai ekonomiskie nosacījumi, kādiem ir pakļauta izvešanas pārstrādei procedūras izmantošana, šajā gadījumā bija izpildīti, ir jāpārbauda, vai Kopienas benzīna pārstrādāšana par E 85 saskaņā ar izvešanas pārstrādei muitas procedūru negatīvi ietekmēja nevis Kopienas bioetanola ražotāju būtiskas intereses, bet gan Kopienas E 85 ražotāju intereses. Minētā tiesa uzskata, ka, tā kā Nīderlandes muitas iestādēm nav pierādījumu tam, ka izvēlētā procedūra negatīvi ietekmētu šo pēdējo minēto ražotāju intereses, tām bija jāuzskata, ka minētie ekonomiskie nosacījumi bija izpildīti saskaņā ar prezumpciju, kas ietverta piemērošanas regulas 585. panta 1. punktā. Rezultātā valsts sekretārs finanšu lietās iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa).

24 Šī tiesa uzskata, ka apelācijas tiesvedības iznākums ir atkarīgs no "Kopienas pārstrādātāju" jēdziena Muitas kodeksa 148. panta c) punkta izpratnē interpretācijas un it īpaši no jautājuma, vai šajā gadījumā šajā jēdzienā ir ietverti Kopienas bioetanola ražotāji.

25 Minētā tiesa šaubās it īpaši par to, vai Tiesas atbilde 2006. gada 11. maija spriedumā *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312) attiecībā uz pārstrādi muitas kontrolē procedūra pēc analoģijas ir jāattiecina arī uz izvešanas pārstrādei muitas procedūru. No šī sprieduma izriet, ka šīs pēdējās minētās procedūras saimniecisko nosacījumu izvērtēšanas nolūkā ir jāņem vērā gan pārstrādes rezultātā iegūtā produkta Kopienas ražotāju saimnieciskās intereses, gan šīs pārstrādes procesā izmantoto izejvielu Kopienas ražotāju intereses.

26 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai, novērtējot saimnieciskos nosacījumus, kas ir prasīti attiecībā uz procedūru "izvešana pārstrādei", Muitas kodeksa 148. panta c) punkta jēdziens "Kopienas pārstrādātāji" ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to saprot arī Kopienas izejvielu vai pusfabrikātu, kas ir līdzīgi produktiem, kuri pārstrādes procedūrā ir pārstrādāti kā ārpuskopienas preces, ražotājus?"

Par prejudiciālo jautājumu

Sākotnējie apsvērumi

27 Pirmkārt, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) savā lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu norādīja, ka neviens no pamatlietas faktiem, kādus ir konstatējusi *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa), neliek domāt, ka izvešanas pārstrādei procedūras izmantošana, ko lūdza *Argos*, ietekmētu Kopienas E 85 ražotāju būtiskas intereses.

28 Tomēr Komisija apstrīd šo pieņēmumu un būtībā apgalvo, ka šī režīma izmantošana ietekmētu gan Kopienas bioetanola ražotāju būtiskas intereses, gan arī Kopienas E 85 ražotāju būtiskas intereses. Tas izrietot it īpaši no komitejas 2009. gada 11. novembra sanāksmes, kas minēta šī sprieduma 21. punktā, protokola. Tomēr Komisija uzskata, ka gadījumā, ja tiktu atzīts, ka minētā režīma izmantošana ietekmētu arī Kopienas E 85 ražotāju būtiskas intereses, prejudiciālais jautājums zaudētu savu nozīmi.

29 Ciktāl Komisija vēlas apšaubīt pamatlietas faktus, kādi izriet no lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu, ir jāatgādina, ka LESD 267. pantā paredzētās procedūras, kas ir balstīta uz valsts tiesu un Tiesas funkciju skaidru nodalīšanu, kontekstā ikviens attiecīgo faktu vērtējums ietilpst valsts tiesas kompetencē. Tāpēc vienīgi Tiesa ir tiesīga lemt par Savienības tiesību akta interpretāciju vai spēkā esamību, ņemot vērā faktus, kādus tai ir norādījusi valsts tiesa (skat. it īpaši spriedumu, 1998. gada 16. jūlijs, *Dumon* un *Froment*, C-235/95, EU:C:1998:365, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

30 Tāpēc Tiesai nav jānovērtē tas, vai pamatlietā izvešanas pārstrādei procedūras, ko lūdz izmantot *Argos*, izmantošana negatīvi ietekmētu Kopienas E 85 ražotāju būtiskas intereses. Turpretim Tiesai ir jāatbild uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu, ņemot vērā pēdējo minēto pieņemto hipotēzi, saskaņā ar kuru šo ražotāju intereses netiktu ietekmētas.

31 Otrkārt, runājot par Grieķijas valdības argumentu, saskaņā ar kuru izvešanas pārstrādei režīms nav piemērojams pārstrādes procedūrām, kas tiek veiktas atklātā jūrā, ciktāl Muitas kodeksa 151. panta 1. punktā tiek prasīts, lai darbības norit konkrētā "valstī", ir jāpiekrīt, kā to darīja ģenerāladvokāts secinājumu 46.–49. punktā, ka, ņemot vērā it īpaši šī kodeksa 145. panta formulējumu, šī procedūra līdz ar to var tikt piemērota, jo minētās darbības norit ārpus Savienības muitas teritorijas. Tāpēc fakts, ka pamatlietā *Argos* plānotajām darbībām ir jānotiek atklātā jūrā, nevar kavēt Muitas kodeksa noteikumu par šī muitas režīma ar saimniecisku nozīmi piemērošanu.

Par lietas būtību

32 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Muitas kodeksa 148. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atļaujas izmantot izvešanas pārstrādei procedūru pieprasīšanas kontekstā, lai novērtētu to, vai ir izpildīti ekonomiskie nosacījumi, kādiem ir pakļauta šīs procedūras izmantošana, ir jāņem vērā ne tikai Kopienas ražotāju, kas ražo preces, kuras ir analogas galaproduktam, kāds izriet no paredzētajām pārstrādes darbībām, būtiskas intereses, bet arī to Kopienas ražotāju intereses, kuri ražo preces, kuras ir analogas izejvielām vai pusfabrikātiem, kas pārstrādes procedūrā ir pārstrādāti kā ārpuskopienas preces, kuras ir paredzēts iekļaut Kopienas pagaidu eksporta precēs šo darījumu laikā.

33 Saskaņā ar šīs tiesas apgalvoto arī ir jānoskaidro, vai atbilde, kādu Tiesa sniedza 2006. gada 11. maija spriedumā *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312, 52. punkts) attiecībā uz pārstrādi muitas kontrolē procedūru, ir attiecināma uz izvešanu pārstrādei. Faktiski šajā spriedumā Tiesa atzina, ka, izvērtējot ekonomiskos nosacījumus, kādi ir paredzēti Muitas kodeksa 133. panta e) punktā, lai varētu izmantot pārstrādi muitas kontrolē, ir jāņem vērā ne tikai galaproduktu tirgus, bet arī izejvielu, kādas tiek izmantotas minēto preču ražošanai, tirgus ekonomiskā situācija.

34 Šajā ziņā ir jānorāda, kā tas izriet no Muitas kodeksa 84. panta, ka izvešana pārstrādei un pārstrāde muitas kontrolē abas ir muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi. Lai izmantotu vienu no šīm procedūrām, ir nepieciešama saskaņā ar šī kodeksa 85. pantu atļauja, ko izsniegušas muitas iestādes. Attiecībā uz šīm abām procedūrām šīs atļaujas izsniegšana ir pakļauta arī nosacījumu, sauktu par "ekonomiskajiem" nosacījumiem, izpildei, kas paredzēti, runājot par pārstrādi muitas procedūrā, minētā kodeksa 133. panta e) punktā un attiecībā uz izvešanu pārstrādei – šī paša kodeksa 148. panta c) punktā.

35 Tomēr minētie ekonomiskie nosacījumi ir formulēti atšķirīgi atkarībā no attiecīgās procedūras. Muitas kodeksa 148. panta c) punktā ir noteikts, ka atļauja izvešanai pārstrādei tiek piešķirta tikai tad, ja šīs procedūras izmantošanas atļaušana neietekmē negatīvi Kopienas pārstrādātāju būtiskas intereses. Šī kodeksa 133. panta e) punktā savukārt ir norādīts, ka atļauja pārstrādei muitas kontrolē tiek piešķirta tikai gadījumā, ja ir izpildīti nosacījumi, kas nepieciešami, lai šī procedūra varētu palīdzēt preču pārstrādes darbības uzsākšanu vai saglabāšanu Savienībā, neietekmējot negatīvi līdzīgu preču Kopienas ražotāju būtiskas intereses.

36 It īpaši jēdziena "pārstrādātāji" izmantošana Muitas kodeksa 148. panta c) punktā norāda uz to, ka, lai novērtētu, vai ekonomiskie nosacījumi, kuriem ir pakļauta izvešanas pārstrādei procedūra, ir izpildīti, ir vienīgi jāseko ražotāju, kas Savienībā veic pārstrādes darbības, būtiskām interesēm, šiem nosacījumiem tāpēc esot mazākiem nekā pārstrādes muitas kontrolē nosacījumiem, kā tos ir interpretējusi Tiesa 2006. gada 11. maija spriedumā *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Lai gan ir iepriekš minētais, Muitas kodeksa 148. panta c) punkta formulējums nav nešaubīgs. Tajā nav precizēti ne tirgi, uz kuriem attiecas minēto "pārstrādātāju" darbības, ne arī īpaši elementi, kas būtu jāņem vērā, lai novērtētu iespējamo ietekmi uz to būtiskām interesēm. Līdz ar to šī norma ir jāinterpretē izvešanas pārstrādei procedūras vispārējās sistēmas un mērķa gaismā (šajā ziņā skat. spriedumus, 1980. gada 19. jūnijs, *Roudolff*, 803/79, EU:C:1980:166, 7. punkts, un 2006. gada 11. maijs, *Friesland Coberco Dairy Foods*, C-11/05, EU:C:2006:312, 47. punkts).

38 Šajā ziņā no Muitas kodeksa 145. panta izriet, ka procedūra "izvešana pārstrādei" atļauj Kopienas preces uz laiku izvest no Kopienas muitas teritorijas apstrādei un tajā iegūtos produktus, sauktus par "kompensējošiem produktiem", laist brīvā apgrozībā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa. Konkrētāk, saskaņā ar šī kodeksa 151. panta 1. punktu šīs procedūras izmantošana paredz samazināt nodokļus importam, kādi jāmaksā par šiem kompensējošajiem produktiem, par summu, kas līdzvērtīga importa nodokļiem, kādi tajā pašā datumā būtu piemērojami Kopienas pagaidu eksporta precēm, ja tās tiktu importētas Savienības muitas teritorijā no valsts, kurā veikta to pārstrāde vai pēdējā pārstrādes darbība.

39 Šādu procedūru attaisno tās mērķis, proti, izvairīties no tā, ka tiek piemēroti muitas nodokļi precēm, kas tiek eksportētas izvešanai pārstrādei to atkārtotas importēšanas Savienības teritorijā brīdī (šajā ziņā skat. spriedumus, 1997. gada 17. jūlijs, *Wacker Werke*, C-142/96, EU:C:1997:386, 21. punkts, un 2003. gada 2. oktobris, *GEFCO*, C-411/01, EU:C:2003:536, 51. punkts). Šajā ziņā no Regulas Nr. 2473/86 preambulas pirmā apsvēruma izriet, ka, ieviešot šo procedūru, likumdevējs vēlējās ņemt vērā faktu, ka Savienības uzņēmumi ekonomisku vai tehnisku apsvērumu dēļ bieži veic izvešanas pārstrādei trešajā valstī darbības pirms šādi izvestu pārstrādei preču atkārtotas importēšanas.

40 No minētā izriet, ka šādas muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi galvenais mērķis ir neitralizēt, kā to norāda ģenerāladvokāts secinājumu 67. punktā, noteiktas sekas, kas ir atzītas par kaitējošām Savienības rūpniecībai un kas izriet no kopīgu importa un eksporta procedūru piemērošanas.

41 Šajā ziņā ekonomiskie nosacījumi, kādiem ir pakļauta izvešanas pārstrādei procedūras izmantošana un kas ir paredzēti Muitas kodeksa 148. panta c) punktā, ļauj muitas iestādēm novērtēt, vai izvešanas pārstrādei procedūras izmantošana būtībā ir labvēlīga minētajai rūpniecībai, nodrošinot to, ka priekšrocības, kādas gūst uzņēmējs no minētās procedūras, vienlaikus neietekmē negatīvi citus

Savienības ražotājus. Tāpēc minētie ekonomiskie nosacījumi ir jāinterpretē veidā, kas ļauj valsts iestādēm pilnībā ņemt vērā šādus interešu konfliktus Savienības rūpniecībā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2006. gada 11. maijs, *Friesland Coberco Dairy Foods*, C-11/05, EU:C:2006:312, 49. un 50. punkts).

42 Runājot par interešu konfliktiem, ir jākonstatē, ka, veicinot Kopienas preču izvešanu pārstrādei ārpus Savienības, ieguvums no izvešanas pārstrādei, kas atļauta Kopienas uzņēmējam, var ietekmēt galvenokārt tādu Savienības ražotāju intereses, kas Savienībā veic līdzīgas izvešanas pārstrādei darbības, proti, preču, kuras ir analogas precēm, kas izvestas pārstrādei, ražotājus.

43 Tomēr tādos apstākļos kā pamatlietā, kur *Argos* plānotā izvešanas pārstrādei procedūra ietver ievērojamu daudzumu izejvielas, kas nāk no ārpus Kopienas, proti, bioetanola integrāciju uz laiku izvestajās Kopienas precēs, un kur muitas nodokļi, kas attiecas uz šo izejmateriālu, aptuveni 40 % *ad valorem*, ir ievērojami augstāki nekā tie, ko piemēro kompensācijas produktiem, kurus iegūst šīs darbības beigās, attiecībā uz E 85 nosakot nodokli 6,5 % *ad valorem* apmērā, ir jākonstatē, ka izvešanas pārstrādei procedūras izmantošana šim darījumam arī varētu nopietni kaitēt tirgus dalībniekiem, kas ražo Savienībā šīs izejvielas.

44 Veicot to pašu izvešanas pārstrādei darbību ārpus Savienības, ļautu tādai sabiedrībai kā *Argos* importēt Savienībā daļu, kas atbilst šai pašai izejvielai, izvairoties no to muitas nodokļu samaksas, kas tai piemērojami un kas ir paredzēti, lai aizsargātu minētos Kopienas ražotājus pret šādu importu. Šādā situācijā ieguvums no izvešanas pārstrādei procedūras sniegtu papildu priekšrocības uzņēmumam, kas vēlas piemērot šādu procedūru, ietverot daļēju atbrīvojumu, ko tas varētu saņemt par muitas nodokļiem, ko piemēro kompensācijas produktam, padarot šādu procedūru vēl izdevīgāku šāda veida darbībām, vienlaikus negatīvi ietekmējot Savienības ražotāju intereses.

45 No visiem iepriekš minētajiem faktiem izriet, ka, tāpat kā Tiesa atzina 2006. gada 11. maija spriedumā lietā *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312), runājot par pārstrādes muitas kontrolē procedūru, Muitas kodeksa 148. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu to, vai ir izpildīti ekonomiskie nosacījumi, kādiem ir pakļauta izvešanas pārstrādei procedūras izmantošanas atļaušana, ir jāņem vērā ne tikai to Kopienas ražotāju, kas ražo preces, kuras ir analogas precēm, kādas izriet no izvešanas pārstrādei darbībām, būtiskas intereses, bet arī to Kopienas ražotāju intereses, kuri ražo preces, kuras ir analogas izejvielām un pusfabrikātiem ārpus Kopienas, ko šo darbību laikā ir paredzēts ietvert Kopienas pagaidu eksporta precēs. Jēdziens "Kopienas pārstrādātāji", kas ir ietverts Muitas kodeksa 148. panta c) punktā, līdz ar to ir jāinterpretē kā tāds, kas ietver šos dažādos Savienības ražotājus.

46 Pretēji tam, ko *Argos* apgalvo Tiesā, šādu interpretāciju neapšauba apgalvojums 1997. gada 17. jūlija sprieduma *Wacker Werke* (C-142/96, EU:C:1997:386) 21. punktā, saskaņā ar kuru iespējamā tarifu anomāliju rašanās, kas varētu rasties no muitas priekšrocību sniegšanas uzņēmējam, kas vēlas izmantot izvešanas pārstrādei procedūru, ir risks, kas ir saistīts ar sistēmu, kura izveidota ar šo procedūru.

47 Lieta, kurā tika taisīts šis spriedums, attiecās uz jautājumu par to, vai tas bija saskaņā ar izvešanas pārstrādei sistēmu, ka šajā lietā nodokļi uz laiku izvestajām precēm pārsniedza tos, kuri attiecas uz kompensējošiem produktiem, kas nozīmē, ka šādas procedūras izmantošana, iespējams, ir radījusi pilnīgu atbrīvojumu šo pēdējo minēto produktu importam, nevis uz atsevišķu jautājumu par to, kādas intereses var ņemt vērā, apsverot ekonomiskos nosacījumus, kas reglamentē minētās procedūras izmantošanu. Tādējādi minētajā spriedumā Tiesa nelēma par to, vai tarifu anomāliju sekas ir šī vērtējuma daļa.

48 Visbeidzot interpretācija šī sprieduma 45. punktā ņem vērā kopējās lauksaimniecības politikas prasības, kā tas tiek prasīts Muitas kodeksa preambulas trešajā un ceturtajā apsvērumā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2006. gada 11. maijs, *Friesland Coberco Dairy Foods*, C-11/05, EU:C:2006:312, 51. punkts).

Jāatgādina, kā izriet no LESD 38. panta un LESD I pielikuma pozīciju ex 22.08 un ex 22.09 kopīgas interpretācijas, ka ES bioetanola ražošana ir lauksaimnieciska darbība, uz ko attiecas šī kopējā politika un kas gūst labumu principā no aizsardzības, ko piedāvā īpaši augsti muitas nodokļi, kas piemērojami attiecīgās preces importam Savienībā. Šāda interpretācija ļauj nodrošināt šo aizsardzību, izņemot to, ka izvešanas pārstrādei procedūra rada priekšrocības uzņēmējam, kas vēlas izvairīties no šiem muitas nodokļiem.

49 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 148. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai lūguma piešķirt atļauju izmantot izvešanas pārstrādei procedūru kontekstā novērtētu, vai ir izpildīti ekonomiskie nosacījumi, saskaņā ar kādiem tiek piešķirta šī atļauja, ir jāņem vērā ne tikai to Kopienas ražotāju būtiskās intereses, kuri ražo preces, kas ir analogas galaproduktam, kāds izriet no izvešanas pārstrādei darbībām, bet arī to Kopienas ražotāju intereses, kuri ražo preces, kas ir analogas ārpuskopienas izejvielām vai pusfabrikātiem, kurus ir paredzēts integrēt Kopienas precēs, kas šo darbību laikā uz laiku tiek eksportētas.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 148. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai lūguma piešķirt atļauju izmantot izvešanas pārstrādei procedūru kontekstā novērtētu, vai ir izpildīti ekonomiskie nosacījumi, saskaņā ar kādiem tiek piešķirta šī atļauja, ir jāņem vērā ne tikai to Kopienas ražotāju būtiskās intereses, kuri ražo preces, kas ir analogas galaproduktam, kāds izriet no izvešanas pārstrādei darbībām, bet arī to Kopienas ražotāju intereses, kuri ražo preces, kas ir analogas ārpuskopienas izejvielām vai pusfabrikātiem, kurus ir paredzēts integrēt Kopienas precēs, kas šo darbību laikā uz laiku tiek eksportētas.

[Paraksti]